UNITED STATES HOLOCAUST MEMORIAL MUSEUM

Ukrainian Museum-Archives of Cleveland
Displaced Persons Camp Periodicals Collection

Item in Public Domain or an Orphan Work:

The United States Holocaust Memorial Museum Library respects the copyright and intellectual property rights associated with the materials in its collection. According to the Library's knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work--or if you know who does--please contact the USHMM Library by phone at 202-479-9717, or by email at reference@ushmm.org.

Also available via libraria.ua.

50.

ТРЕМБІТА

ОРГАН КУР ЮНАКІВ ім. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО в АВГСБУРЗІ.

Травень 1948

Ч. 1.

ІНІ ДРУЗІ!

Випускаючи наш журнал, ми мусіли усвідомити собі мету, до якої прямуватиме через сторінки цього журналу. І нашою метою є скріпити пластову братерськість юнацтва, поглибити наше знання дорогою взаємної обміну думок, тобто збагатити наш пластовий світогляд, піднестися культурно та морально. Цю скромну нашу ціль зможемо осягнути тільки при Вашій і нашій спільній праці. І тому Ваша співпраця у цьому журналі є конечна. Ми не думаємо стати непогітніми "апостолами", але будемо дуже задоволені, якщо хоч до деякої міри спричинимося до загального розвою нашого юнацтва на далекій чужині. Нехай ця маленька замітка буде дорогоказом у майбутньому! Друзі, до праці!

Скоб!

Редакція "Трембіти".

Б.Х.

ВОСКРЕСІННЯ.

Весна!...

Вітер по блакиті рожеві хмаринки гонить, сонце у сурми дзвонить. Квіти!...Трави!...В уяві дорога Батьківщина. Чуєш, серце?!...У Дзвін Великдень бє. Там, на попарині загублені сліди минулого, і в серцях тепле Майбутнє: наше.

-Христос Воскрес!-дзвонять степи.

-Во істину!-горять серця.

Весно ти наша!...Піднялся майоренок над ниївами, як тому тисячоліть. У поколоте зозуля бє. Гаї шумлять, як і колись, і тічна радість ллне з небесса: понад яри, понад бурхливі ріки, понад гори карпатські, понад кручі Дніпрові...Злотокрила пісня Воскресіння! Не гине душа, хоча стільки хрестів і попелищ, і руїн. Її не скують горові сили. Не воскресне той, хто не терпіли! А Він воскрес і злобу поборив: і в запоті лавр сяє лише для тих, що хрест несуть і віру дар у світлу перемогу Правди і нині, і потсякчас, і на віки вічні!...

І йде вона-весна, як потінь. І вона кров, як полумя в бичках: Христос Воскрес!!

Несе привіт, кохана весно, від юності нашої, від душ гарячих, від сяйних очей, що гордо дивляться в Майбутнє. По кремінні і тернах Рідної Землі України запали рокіпіт нашої солодкої туги:

-Христос Воскрес!

-Ми віруєм!!

-Привіт Тобі Земле! І на шляхах до Гетсеману і Голгофи, і на перехрестях блукань, і на безвідді, і на справі, і в голоді-ми віруєм. На вітар юність Тобі несемо труд і честь.

Христос Воскрес!!...

Б.Х.

НАШИМ ШАНОВНИМ ЧИТАЧАМ, ГОЛОВНІЙ ПЛАСТОВІЙ СТАРШИНІ, ПЛАСТОРОМУ ЮНАЦТВУ, РОЗВІЯНИМ ПО ЦІЛОМУ СВІТІ, В ДЕНЬ ВОСКРЕСІННЯ БАЖАЄ СПОВНЕННЯ МРІЙ - РЕДАКЦІЯ "ТРЕМБІТИ". ХРИСТОС ВОСКРЕС!!!

Лясняк Р.

ВЕЛИКА ПРАВДА.

Неділя...Ранок...
Сонце, вийшовши ізза горбка, розпустило свої золоті проміння над маленьким австрійським селом Нойзідлем. Природа стихала, дерева бундючно випростались, видовжили свої ніжні кінцівки. Небо було чисте, як море синє, ніде ані хмаринки. Село прокидалося з глибокого сну, з коминів, обкутаних сірою млою, курився дим все вище та вище, сповіщаючи про гарну погоду.

"ХРИСТОС ВОСКРЕС"

У нас сьогодні Великдень! О яке чарівне слово, надприродної сили воно, символ перемоги правди над неправдою, добра над злом, ясності над темрявою. Ми, група українців, які працювали тут при будові фундаментів під нафтові шиби, святкуємо це велике свято в перший раз не на рідних землях, а далеко на чужині, в цій проклятій місцевості, яка стала символом рабства, страждань та поневірянь всіх вивезених туди робітників.
Святково одягнені йдемо святити скромну пасху. На костелі задзвонив дзвін: бім-бам, бім-бам, Хрис-тос Вос-крес, бім-бам, Хрис-тос Вос-крес. Це старий Семен-дзвонар розсилає радісну вістку по всіх закутинах оселі. Він один-одинокий на чужині, без рідні, лишилася вдома, на далекій Україні. Фронт розлучив їх і його немічного превезли до Німеччини. Він жив з отцем духовником і при нас був за дзвонаря і дяка. Жилося йому не погано, але туга за родиною та рідним краєм робила його ще більше старим фізично і морально. І тепер, скликаючи людей на розмову з Богом, полинув він думками туди ген далеко. Зморився він, чуєш як йому не стає повітря, тисне щось за серце, трясуться ноги, покидають сили, темніє в очах і... він падає ниць на деревяну підлогу...
Затих дзвін...Кинулися ми нього, він ще жив і уриваючи, крізь зуби промовив: "Хрис-тос Воск-рес! Вос-крес-не й Ук-ра...а...а...-," втягнув ще раз повітря та й перестався на моїх та Мирославових, мого друга,.
Замовк дзвін і навіки. Тут на землі замовк старечий голос діда Семена. Розходилися всі доміи. І я без путті пустився мандрувати сірими чужими полями...

ТРАВЕНЬ.

Цвітуть сади, мов білі хмари,
В зелене вбралися ліси,
Дарує, травень дива-чари,
Неоцінені краси.

І квіти, гарні, ніжні мрії,
Що з сонця тиху радість несуть,
Для Непорочної МАРІЇ
~~дівчата з співами несуть~~

-ЗОЛОТІ ДУМКИ-

Із честю ніколи не можна робити умов і торгів!

Правдиве геройство полягає в тому, щоб бути вищим понад терпіння свого життя!

Успіх полягає в тому, щоб вміти раз дуже відважним, або знову дуже обережним!

НАШЕ СЛОВО.

Випускаючи цей скромний наш журнал, що є органом куріня юнаків ім. кн. Володимира Великого в Авгсбурзі, будемо старатися його в деякі мірі узагальнити, містячи матеріяли, які цікавитимуть ширший круг юнацтва. Хоч наш журнал є лише органом одного куріня, проте запрошуємо всіх юнаків та юнакінь до співпраці, надсилаючи нам свої статті, оповідання, вірші, хроніки, рецензії з пластових імпрез, спомини то що, не забуваючи, що з "малого" твориться "велике".

"Редакція".

Лісняк Р.

СЕРЕД НОЧІ.

Над Чорним Лісом, біля села Дж. простягла свої дужі крила тиха ніч. Блідолицей місяць вийшов на небо і освічував шлях "лісовим духам", українським повстанцям, що спускались згори. Під горою вився маленький прозорий потічок, що мов срібло виблискував до місяця. Якось таємничістю лягла ніч. Над лісом повівав легенький вітрець, немов запрошував до танцю високі смереки та ялиці.

Серед непроглядимого лісу між Зеленою, Сивою горою на великій поляні знаходився табір 9-го полку Української Повстанської Армії під командуванням полковника Крука. Тепер табір мовчав, лише час-від-часу перемикались вартові повстанці.

Перед двома годинами полк на чолі з полк. Круком вирушив у наступ на стацію кривавих наїздників в містечку К., віддаленого від табору на 9-ть км. У таборі залишилась лише охорона, сотня чотаря Добийноги.

Коло землянки горіла ватра, а довкола неї сиділи чотар Добийнога, виховник хорунжий Остап, сімнадцятьлітній скорострільчик Панько та ще кілька стрільців. Скорострільчик Панько оповідав про свої переживання та пригоди, а решта, сидячи в різних позах, слухала його.

Скакали вогники, вилися вгору все вище та вище і зникали в безвісті....

"Було це восени 1944-го року, коли то з Покуття відступали німці, -" говорив, обтираючи рукавом спітніле обличчя, ПАнько.

"З нашого села німці почали евакуватись. Я щойно вернув з Коломиї, коли розпустили ремісничу школу, і зараз батька та мене також забрали, а потім ограбувавши і спалившисело, відступали в гори. Вели нас так чотири дні, зайшли у Карпати, а далі не було вже куди йти, бо ми були оточені. Це піднято в нас дух, зродилась та іскорка надії на втечу.

Минув день, була мала перестрілка...

Вечоріло... Дерева, неначе якісь величні статуї стояли у темряві... Надходила пора до втечі. Потиск рук і ми рушили крадькома, часто прилягаючи до землі, поміж корчі та вже з сплячими СС-ами, що почували себе ще досить безпечно, мали надію на прорив, вони ж "вибранці". Так пролізли ми майже до кінця обозу, коли батько зачепився ногою за дріт, що лежав коло останнього воза прикритий травою. Від шелесту пробудився вартовий німак і хижаком кинувся за нами, розбуджуючи інших німців. Цілий табір зірвався на ноги, думали, що партизани. Ми вибігли за табір, недалеко починався ліс, за нами почали стріляти. Коли батько захоронився вже на краю лісу якась заблукана куля ранила його в груди. Я збираючи останні сили по чотироденнім "пості" підтримував його. Пробігли ми так не знаю, як довго, коли нараз перед нами зявились дві постаті в блискучими хрісами і заговорили рідною мовою: "Руки вгору". Я і батько, з якого з грудей текла кров, міцніше ми обхопили. Нас обшукали і коли довідалися хто ми, відвели мене до отамана Яструба, а мене батька відразу до полкової лікарні, де він по двох днях і помер... По цих словах похилив голову... Дивні вогники заіскрилися в його очах і одна велика сльоза скотилась по його обличчю. Десь далеко заклекотя скорострілі, а потім понеслась пісня, далеко й тихо: "За Україну, за її волю..."

Всі мовчали, лише іскорки вогню бавилися і летіли у гості до місяця...

Була північ... Над Чорним Лісом панувала мертва тиша...

2Без терпіння і жертви ніщо велике у світі не довершується.2

Голрс юнака:

ЗАВДАННЯ ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА НА ЕМІГРАЦІЇ?

//Початок дискусійна/.

"Сильним і могутнім є лише той народ, який має сильну духом і здорову тілом, до найвищих осягів підготовану, молодь."

Говорячи про завдання українського пластового юнацтва на еміграції, мусимо спочатку згадати про завдання молоді взагалі, а української зокрема. Як знаємо кожний нарід старається як найкраще підготовити своє молоде покоління, щоб мати чесних, працьовитих та солідних наступників на різних відповідальних урядах, яка зможе задержати здобуте потами кільканадцятьлітньої праці і безнастанної боротьби за існування /як це трапляється майже у всіх народів/, та не тільки задержати, але ще скріпити. І ці батьки як найбільше хочуть дати своїй молоді: по перше хочуть змалку прищепити любов до Бога й Батьківщини та до творчого буття. До боротьби з ворогом стати мужньо, неустрашимо і навіть життям своїм пожертвувати, коли цього буде вимагати добро народу - ось одна з найсильніших підвалин виховання молоді. І лише такий нарід, що має таку молодь, може спокійно дивитись у своє майбутнє.

Начеркнувши завдання молоді взагалі, можемо приступити до перегляду української молоді і начеркнути її завдання.

По скінченні другої світової війни, більшість української молоді опинилася по таборах, де почалось організоване культурне та суспільне життя. Почались організуватися школи, різного рода організації, хори, театри і т.п. Але на жаль більша частина нашої молоді була дуже далека від життя цих організацій. Вона жила і можна сміло сказати ще жиє своїм окремим, глибоко розпусним, життям. І ця більша частина укр. молоді на чужині, чужа про боротьбу і краю ні разу не застановилась над тим чим вона допомагає в тій боротьбі, чи вона зможе перебрати на себе тягар провідання народом держави, в якій би за словами нашого Генія: "В своїй хаті, своя правда і воля"... буде вільно і могучо розвиватись українська Нація. Цілком логічно постають питання, а хто винен, що запанував такий стан?

І причини знаходяться досить легко. В першу міру винні самі батьки, що не зуміли прищепити своїм дочкам та синам любов до рідного, до традиції, до праці, до чину, що не зуміли їх змусити застановитись над своїми вчинками. В другу чергу винні наші школи та організації, які не зуміли притягнути до себе молодь таборів і спрямувати її діяльність на правильні рейки. І в третю чергу винні обставини в яких та молодь росла і росте. І знову логічно постають питання, чи можна щось зробити для цієї молоді, якщо так то яким способом?

Безперечно, що можна. І як раз тепер, коли всі виїжджають за океан, треба безпосередньо до тої низько-упавшої молоді, щоб вона згадала собі про Круту, Базар, Маківку, то встане-зійде і нагорнулась на добру дорогу, щоб гідно зарепрезентувала нашу культуру, зрілість серед чужинців. І нашим завданням, друзі юнаки, є в першу чергу праця над своїми друзями поза Пластом, чи то в школі, чи де інде, а також праця над собою, щоб ми могли стати гідними громадянами своєї держави. /нас.ст./

Голос юнака:

ЗАВДАННЯ ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА НА ЕМІГРАЦІЇ.

/Продовження/.

Ось минув ПЛАСТОВИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ РІК, а з ним і рік плідної праці в історії Українського Пластового Уладу, завершенням якого є прийняття нас до Міжнародного Скаутового Бюра в Лондоні. І от в зв'язку з цим можна було почути, що мовляв дальша наша інтенсивна праця є безпотрібна. На мою думку ці особи хиба не розуміють, чи просто не знають, які Пласт ставить собі цілі і, що у даному випадку ми маємо робити.

В даний момент ми не можемо ждати задоволені з того, що здобули. В першу чергу на нас, юнаки, паде тягар здержання здобутого, а мож а цього доконати лише наполегливою працею. Бо хоч ми засвідчили про нашу готовість, вертенність, відповідальність у виконанні обовязків супроти Батьківщини та Пласту, такими фактами, як Стріча з приводу 35-ліття Укр. Пл. Уладу в Аугсбурзі, Ю.С.В. та Д.П.Д. жемборі в Міттенгальді і врешті участь у "де ля Паіх Ямборі" 1947 в Моасон. Ми мусимо ще раз доказати, що ми є гідні стояти рамя об рамя з пластунами цілого світу. Тому не гаймо часу і по відпочинку до праці, як сказав Борис Грінченко:

"Сміло, браття, до праці стагайте
Час поступає, ходім!
Дяка і шана робітникам щирим,
Сором недбалим усім."

Лисняк Роман.

На суші, морі та в повітрі:

С.Драйг — В БОРОТЬБІ ЗА ПІВДЕННИЙ ВІГУН.

/Дослідча поїздка капітана Скотта 1911-1912/.

1 липня 1911 року залишають учасники експедиції Англію. В ці дні проснується англо-саксонський край. Сочисто і зелено цвітуть легади, тепленько і блискучо-велично обіймає сонце чистий, безмрячний світ. Моторошно і журно стає їм в серцях, покидаючи батьківщину, вони всі знають, що прийдеться попрощатися з сонцем і теплом на кілька років, а може на завше?... Але на щоглі корабля велично погіває англійський прапор і вони потішають себе в думках, що Світовий Знак примандрує до єдиної ще не заселеної частини відкритої землі.

В січні причалили вони покороткім відпочинку в Новій Зеляндії, до Кап Еганду, на беріг вічного льоду і збудували собі хату на перезимування. Грудень та січень називаються там літніми місяцями, бо тільки тоді там раз у рік світить сонце кілька годин денно на білому, аж металевому небі. /Далі буде/.

З німецького перек.: Р.Л.

За гарт тіла й духа:

СПОРТ І МОЛОДЬ.

Кожна молода людина намагається спортом осягнути красу свого тіла та духа. Гарна душа й здорове тіло-це ідеал, до якого прагнули в житті, стародавні греки. Гарні, сильні греки створили гарну й сильну Грецію. Гарну своєю культурою, сильну-своєю могутністю.

І нове покоління повинно йти тим самим шляхом. Українська молодь не може забути тих піднесених кличів. Спорт має дати силу тіла та красу духу, виробленість, гарт, характер. Збільшуючи свої сили, збільшимо сили народу.

Сильним та могутнім є лише той нарід, який має сильну й здорову, до найвищих осягів підготовану, молодь. Саме спорт створює ті всі можливості, в яких можна випробувати гарт свого духу, свою силу, свою волю.

Тому гартаймо, щоб життя не застало нас не приготованими!!!

---o---

Сміх, то здоровя:

-ГУМОР ТА САТИРА-

1. НАСИЛЬНО ДІСТАВСЯ:

Домівкар до гуртового:-Чи ти друже чув коли, щоб їх гуртовий дістався до неба?-Чув, що один туди дістався, та не було ані одного домівкаря, щоб його згідти викинути.

Увага! Увага!

Ми подавали, що курінний з Аугсбургу загубив свою другу "пологину". Справа вияснилася. "Ворона" не полетіла ще.

2. ПРАВДОМОВНИЙ:

-Скажи мені, друже, коли ти говориш правду, бо всі кажуть, що ти трішки брехун.-Як скажу "слово даю", то брешу, а як скажу "бігме", то слово даю, що говорю правду.

3. ЗІ ШКОЛИ..:

Скаутмастер: "Що! ти знову маєш свідоцтво з двома пятками?"
Юнак: "Справді так, пане скаутмастер, ви мусите поважно поговорити з тими професорами, бо інакше все так буде!"

4. "ЧИ ТРЕБА"-Й НІ..:

-Скоб! Звідки так ідеш?-Ходив на річку купатися. Бо знаєш вже маю таку звичку, що йду купатися раз на рік, чи треба, чи ні.

Куток розваги:

КРОСВОРД Ч.1.

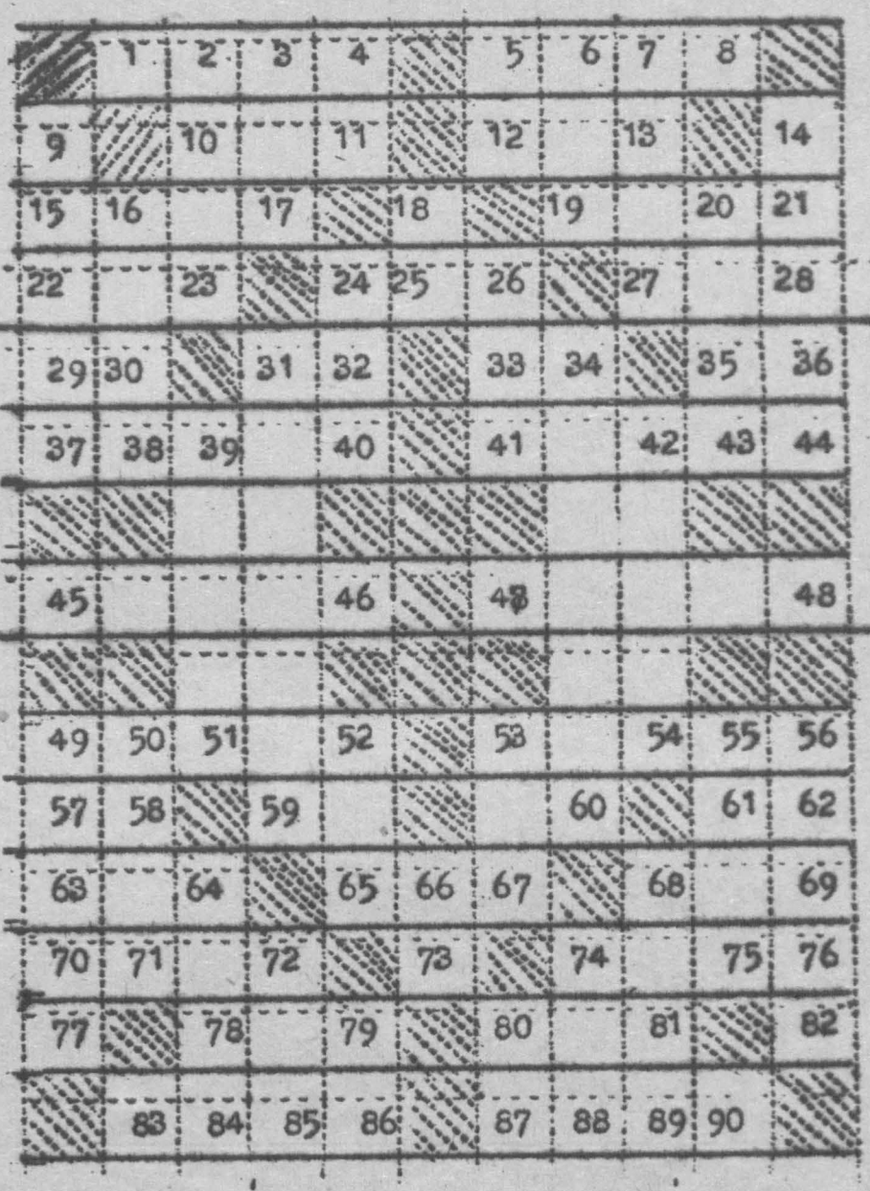

ПОЗЕМНО: 1-4 Ріка в Азії. 5-8 Держава в Америці. 10-11 Змисл. 12-13 Штука, річ по латині. 15-17 Рід збіжжя. 19-21 Турецьке імя. 22-23 Ріка в Німеччині. 24-26 Пісня чи вірш складені на чиюсь честь. 27-28 Осідок Папи Римського. 29-30 Ініціяли /імя та прізвище/ основоположника Укр. Пластового Руху. 35-36 Заперечення. 37-40 Півострів в Азії. 41-44 Прилад самокерування літаків. 45-46 Автор "Іліяди". 47-48 Спартанські негільники. 49-52 Початок дня, 53-56 Пивно. 57-58 Всемостецька організація на еміграції в ініціялах. 61-62 Козацький полководець, що здобув 1635 року твердиню Кодак /імя та прізвище в ініціялах/. 63-64 Знака мущини. 65-67 Виконує смертні вироки. 68-69 Міжнародня допомогова організація. 70-72 Німецьке хлопяче імя. 74-76 Держава в Азії. 78-79 Наступає після дня. 80-81 Дівоче імя. 83-86 Рід худоби. 87-90 Народ в Азії.

ДОВЕРХНО: 2-23 Альтайський привіт. 3-17 Орган нюху. 4-11 Українська міра площі. 5-12 Кажеться дитині на прощання. /продовження на наст. сторині/.

Куток розваги:

КРОСВОРД ч.1./Продовження/.

ДОВЕРХНО:6-19доба.7-27 Одна з республік СССР ж в.ініціялах.9-37 Служить для затьмання шляшки.14-44 Високчина в Азії.16-38 Праго спротьву. 18-25 Пекдо.24-40 УНІжнене імя дівчини.26-41 Англо-американська міра площі.31-59 Татарське місто відоме з козацьких наскоків.39-51 Славний галицько-волинський князь.20Ж-43 Перше слово назви комедії М.Куліша.34-60 Друге слово назви комедії МЖ.Куліша/до 20-43/.42-54 Дівоче імя.49-77 Теперішній так званий"Чіф Скаут" Англії.50-71 Ріка в Азії.52-65 Організація українців Канади,53-67 Вислід гри у шахи. 55-75 Переконання.56-82 Росте біля стагів.64-84 Суха трава.66-73 Найстарша карта в грі.68-89 Держава в Азії.72-85 Складова частина или плоту.74-88 Озеро в північній Америці.

Склав:Р.Моко.

Наша дійсність в кривому дзеркалі:

Лисняк Роман.

А МАЛО ЦЕ БУТИ ТАК...

Дата.Вечір.Саля.над кухнею.Гостей повно-повнісенько в цілої запрошеної України,Чудесний настрій,дзаз,буфет,світло і....

Бо шоста година.Початок...

Візок з "ковками" виїздить у вигляді поїзду з бічних дверей,всі поволі чмыхають при тім до такту говорячи:"Їдем до Мітенгальду...", дальше скоріше чмыхають і говорять:"...на пластову забаву..."

Виїздить на середину і,побачивши людей стають,роздивляються всі по салі,гуртковий в далекогляд і водить ним по прису тих ах,коли натрапляє на оголошення,що висить на стіні над яким є напис:"Оголошення станиці Товариства Українських Пластунів в запрошеній столиці еміграційної України!"Гуртковий злізає і підходячи до нього читає голос,а решта в різних позах уважно слідкує за ним:"Увага!Увага! до міліонової степені.Пластуни і Пустунки!!!Отсьм уважаємо за особливо кільометрову честь,запросити Ваші гох-інтелігентні корони на стареньку,многостаждальну річницю нашого гуртка"Вовк"з нагоди пластової забави,яка відбудеться,на чужині,ж в китайському/поправляється/ скитайському запроторенному Д.П.-кимпі,Ареа-Теам ЩІРО,дня ВОЖОГО... місяця 1948,року.березня в приміщенні більшу о годині/повторює придивляючись/о год..../розтягнуто читає/,коли посне таборова схорона поліції.Ціна добровільного не вступу годину дивитись на нашу програму.Музика Крілика з третього,більшу.Добірний буфет славнозвісного кухаря Ганьки,численна публика./Продовження на наступ.стороні/.

Наша дійсність у кривому дзеркалі:

А МАЛО ЦЕ БУТИ ТАК... /ПРОДОВЖЕННЯ/

...

Колір світла і залежності від потреби... Забава особистим кишеням не загрожує. Для приміру подаємо деякі ціни нпр.: шоколяда-1, пачка "Кемел"-1г-5, літра скотчої-37. Що 1.5.37?-питають всі. Та доляріз!!! Всі безнадійно махають руками, хапаються за голову, кишені. Гуртковий читає далі. Гуртковий прогід гуртка "Вогк"-Авгсбург/читає ніби нехтуючи, тіри, протирає очі, кожний за порядком перетягує із здивуванням/. Гуртковий: /кожного зокрема питає/ Чи то ти писав оголошення? А може ти? Всі: /заперечують/ Ні, але ж ні.../Входить Бузько/-Гуртковий: /до нього/ О, цей напевно написав оголошення! Бузько: /здивовано/ Писав або що? Всі: Ось де агуртковий тип, хоче нам перешкодити поїхати на забаву. Бузько: Що з вами? Та ми на останніх сходинах постановили святкувати нашу річницю! Всі: Що...?...Ай справді! Гуртковий: Друзі! Мусимо дати щось, бо гості чекають. Тр, Ромку, рубай балак, але дотго. А ми всі йдемо готувати програму!...А далі можете собі уявити...

Лисняк Р.

НАШИМ ШАНОВНИМ ЧИТАЧАМ9 головній Пластовій СТАРШИНІ, ПЛАСТОВОМУ ЮНАЦТВУ, РОЗСЯЯНИМ ПО ЦІЛОМУ СВІТІ, В ДЕНЬ ВОСКРЕСЕННЯ БАЖАЄ СПОВНЕННЯ МРІЙ-РЕДАКЦІЯ "ТРЕМБІТИ". ХРИСТОС ВОСКРЕС.

Цікаве:

В деяких частинах Канади задержався звичай, що кожний може увійти до чужого дому і просити, щоб йому дали шклянку молока з куснем хліба. На сході подавання кави є доказом гостинности. В кожній порі дня частується гостя кавою.
В Сирії та Палестині на гробах видатних арабських провідників ставиться горнятко з кавою, як символ гостинности.

"ТРЕМБІТА"-юнацький журнал. Видає курінь юнаків імені князя Володимира Великого в Авгсбурзі. Редагує Колегія. Адреса: Авгсбург, Сомме-касерне, Бльок 3, Кімната 64. І Для: Лисняк Роман І. Ціна 2 нм.

В слідуючому числі: "Не все, що золото блестить"-стаття. "Хвилина слави" оповідання. "10 заповідів пластуна". "В боротьбі за південний бігун". "Кросворд Ч. 2". "Довкола пластового світу". "Запитник у пластових справах". "Гумор та сатира", та інше.

УКРАЇНСЬКИЙ
Ін. 2766
МУЗЕЙ-АРХІВ

250

ТРЕМБІТА

ОРГАН ЮНАКІВ ім. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО в АВГСБУРЗІ.

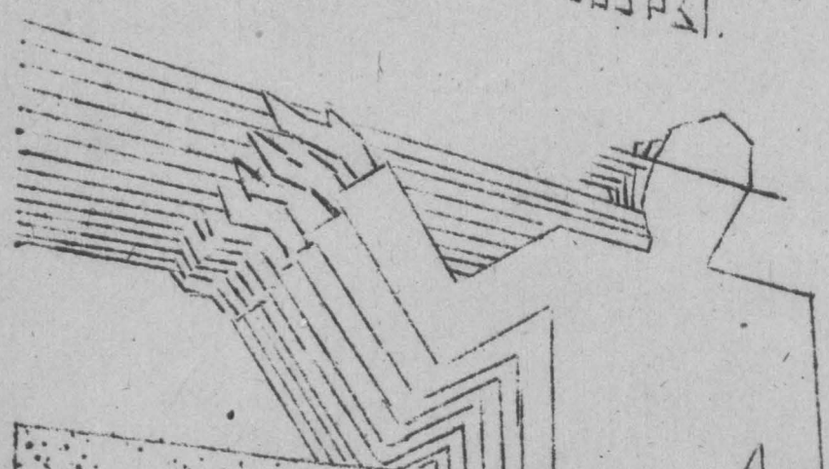

Пл. уч. Лисняк Р.

ВАМ-ГЕРОЯМ.

На вівтар Вам-Героям складаємо все: Нашу молодість, силу, славу і честь. Вам, що на заклик Її пішли у бій святий за Велику Ідею. Вам, що вкрили Її своїми трупами і кров'ю своєю зросили. Вам-славним синам нашої Безталанної... Ми складаємо нашу присягу іти в авангарді боротьби: До волі! До перемоги!

Ваші світлі постаті Лицарів-Героїв стануть нам за дороговказ і приклад жертвенности. Ваша смерть-визовом нових когорт на боротьбу за Неї. А св'ященна Ваша кров злютує нас в один моноліт.

x x x

Чи чуєш, що шепче Батківщина? -Ось, цить-цить... -Грають скоростріли... -Т-т-с-с-с... -Чуєш? Вона у вогні і крові!.. І ще що чуєш? Кажеш, зов героїв: За Україну! Вперед!

x x x

Пластуни-Юнаки! Вперед! За визволення Батьківщини, щоб ми могли на вільних рідних землях під шум лісів і свист степових вітрів в горах і долах заспівати над їх могилами про їх і наші змагання пісню шани і вдяки, пісню про безсмертних Героїв України!

oooooooooo

Так, вбили їх...кати, кати,
Ви духа волі не убили!...
Летіли дні, плили роки
Нам відростали дужі крила.

І знов окраджена земля
Гримить нечуваним змаганням
Ще день-прокинеться вона
Побідним буремним повстанням!

І не сховатись вам нігде
Від суду нашого і кари
Неволю вічну відімстем
І згубу Крут, і кров Базару!

/З поезії повст. боротьби/

ЧЕРВЕНЬ-ЛИПЕНЬ.

Спиває сонце срібні роси
За косарами вслід іде,
На сіножатях дзвонять коси,
І пахне сіно молоде.

На липах гусне мед, і бджоли
До ночі зранку на гречках,
Шумує збіжжя, пахне поле
І стигне хліб у колосках.

"СВІТ НАЛЕЖИТЬ ЗДОРОВИМ ТА СИЛЬНИМ".

О.Вільха

ХВИЛИНА СЛАВИ.г

Діялося це осінню 1943 року в південній Україні, у домі бідного залізничника Івана Гузара. Жив він з своєю родиною в залізничній сторожівці на шляху між містами Балтою та Гуманню.
За мир них часів Іван сторожив залізничного шляху, а підчас війни узброїли його і він також повнив службу вартового залізничного моста на ріці Бог, яка довгим сріблястим вужем вилась довкола його житла.
Мав Іван невеличку сім,ю, жінку Тетяну, дочку Ярославу та сина Петра.
Мати поралась біля хати, Ярослава працювала у текстильному заводі у місті Балті за секретарку, а Петрусь, чорнокий з кучерям волоссям хлопець, маючи п,ятнадцять літ, ходив до середньої школи також в місті Балті.

День був хмурий і мокрий. З півночі насувались грізні чорні хмари, що своїми довгими сірими бородами трясли на землю кришталеві каплі дрібненького дощу.

Час від часу з,являлася блискавка і, як стріла, протинала небо, його чорні хмари своїм блиском. Цього дня вранці Іван Гузар разом з іншими залізничниками поїхав направляти залізничний шлях по той бік річки Богу.
Цілий день падав дощ...
Було біля сьомої години вечора, в домі Гузарів світилась лямпа, Петрусь вголос читав з старої, пожовклої від старости, книжки, оповідання про козаків, сестра, латаючи сорочку, співала, а мати поралася біля печі, готуючи вбогу вечер,ю. Надворі бушувала буря, дощ бив об шиби. На стрісі в порожнині висвистував вітер на різні мелодії. Дзвонили телефонічні дроти, гойдаючись то туди, то сюди. Нагло всі насторожились, що це...? Зі свистом вітру доходило довух гудіння моторів тяжких бомбардувальників. В слід за цим загуділа сирена. "Алярм"-промовила мати своїм старечим голосом.
Гудіння літаків зближалось. Це рев тих, які сіять по землі нещастя і наповнюють тривогою обличчя людей. Всі виходять до "схоронища", старої пивниці на бульбу. Ідучи через подвіря глянули у сторону міста. Воно було осяяне загравою, безліч маленьких світилець повисло в повітрі, горять кам,яниці, гудять літаки, стріляють зенітки. О, пекло на землі! Гуркіт літа ків зближався в напрямі мосту, вили мотори, свічки освітили міст... Нараз бум-бум-бум! трісь-трісь!, згасло світло, шиби в хаті разом з вікнами вирвало і викинуло геть аж на рейки, а в пивниці вирвало двері і кинуло всіма до землі. Стихало гудіння моторів і по якомусь часі зовсім замовкло. Петрусь поволі встав, розглянувсь довкола, сестра також, піднялась і вони обоє підняли матір, що заплющивши очі, шептала молитви. Петрусь, тримаючись вогкої стіни, вийшов на подвіря. Там було тихо, лише вітер не переставав із своїми шаленими вальчиками. Петрусь закутавшись у плащ, спотикаючись, побіг унапрямі мосту.

/Продовження на стороні третій/.

Голос юнака:

О.Гаврилюк. ДО ПОЯВИ 1-ШОГО ЧИСЛА "ТРЕМБІТИ".

На моєму столі лежить нове видання.Це "Трембіта"-Орган куріня юнаків ім,кн,Володимира Великого в Авгсбурзі./Цікаво-що ж той курінь юнаків ім.кн.Володимира Великаго видав?/.Понище напис:"Травень 1948Ч.1."
Це добре-наші пластові видання назагал з,являються з великим спізненням.Навіть адміністрація такого журналу,як "На Сліді",доручає юнакам лютневе число їхньої газети аж при кінці березня,Булоб отже бажанням на нас усіх,щоб "Трембіта" і на далі додержувалася цієї точности.
На першій сторінці заклик редакції:"Юні Друзі!Випускаючи наш журнал... і т.д.є фактом,що редакція"Трембіти"вибрала собі добру ціль.Дай Боже,щоб та ціль була осягнена!Відчувається,що члени редколегії всіма силами старатимуться дійти до призначеної мети.
На третій сторінці ще "Наше Слово"редакції.Цікаво знати чому редакція не помістила його вже у заклику "Юні Друзі" на першій стороні.Читач має враження,що двох різних членів редакції не могли погодитись між собою і кожний з них писав окремо слово до юнаків.

П,ять дописів у цій газетці,це праця одної людини-Романа Лисняка.Це викликало велике невдоволення серед юнацтва,Були навіть голоси,які твердили,що на обгортці замість напису "Орган Куріня Юнаків",повинен знаходитися напис:"Орган Лисняка".Це невдоволення цілком природнє.
Одначе наше юнацтво стало останніми часами таке оспале і так тяжко його притягнути до якої небудь праці,що не треба дивуватися,що майже цілу газетку мусіла опрацьовувати одна особа.Від себе радиби я всім жадаючим напису "Орган Лисняка",щоб вони перші приступили до співпраці з "Трембітою" та своїми дописами відсунули конечність опрацювання "Трембіти"одним юнаком,а своїм приміром заохотити своїх друзів до співпраці.Поміщений уривок оповідання "Вборотьбі за південний бігун"дуже коротенький не дасчитачеві жадної користі.Добре було б друкувати такі оповідання більшими уривками або /якщо вони короткі/містити цілі.
Крім того мушу ще сказати,що переглянувши цілу газетку я не найшов ані

Голос юнака:

ДО ПОЯВИ 1-ШОГО ЧИСЛА "ТРЕМБІТИ" /Продовження/.

одної ілюстрації, а вони зокрема потрібні у розділі "Гумор та сатира".

Сподіваємося, що "Трембіта" направить свої блуди, а своїми добрими сторінками відзначатиметься і на далі.

Пл.уч.Гаврильк Орест.

Від редакції:

Ми вмістили отсе відгук одного юнака на появу нашого журналу. Хоч редакція не всьому погоджується ззакидами шановного друга, проте приймає його цінні завваження.

ХВИЛИНА СЛАВИ.

/Продовження з другої сторінки/.

Міст був ушкоджений. Посередині була велика діра, рейки погнуті лежали в різних місцях, ще було чути запах пального матеріялу. Так роздивляючись, почув він далекий свист потягу. Жадива думка шибнула в голову: "там десь упоїзді їде мій батько, а міст...і він може заїхати прямо в...пропасть". Він, довго не думаючи, вернувсь додому, взяв ліхтарку і по добрій частині мосту перейшов на другий бік, звідкіль надїздив потяг. Вітер розбурхував волосся хлопчини ітручав ним у різні сторони, але хлопець не здававсь. Вчепившись за насип і прилігши на ньому, він чекав на приїзд потягу. Він наближався, вже було видно передні світла. Зближався...Петрусь почав надавати азбукою "Морве" про небезпеку. Потяг не ставав. Вже був він всього 30 метрів від ушкодження, вже менше... вже ..!і ах тоді машиніст побачив якесь світло на насипі і над самою пропастю зупинив поїзд. Петрусь зомлілий лежав на насипі в розхрістаною одежею та з розбурханим волоссям. На землі коло нього стояла ліхтарка. Радість не мала меж, раділи всі і з ними сім,я Гузарів. А малий герой міцно спав...Він снив про своє геройство...СНИВ...

Надворі бушувала буря, була осіння ніч...

Пл.Уч.О.Вільха.

В.Т.

ВІДВАЖНИЙ ДОСЛІДНИК?

1 /Найцікавіша людина світу/.

Наша молодь не достатньо обізнана з найцікавішою людиною світу, яка й тепер вважається за унікум серед культурного людства. /Прод.на нас.ст./

ВІДВАЖНИЙ ДОСЛІДНИК. /Продовження/.

Мова йде про Миколу Миклуху-Маклая, що знаний в науковому світі як вчений-дослідник природи, а особливо етнографії народів-ендемиків Маляйського архіпелагу, Індонезії та Полінезії. Мужність і відвага Миклухи-Маклая гідна подиву й повинна стати взірцем, особливо для української молоді, бо Миклуха-Маклай був українцем, і все те, що він зробив протягом свого недавнього життя, повинно стати гордістю українського народу.

2. Освіта ігін до пізнання незнаного.

Народився й зріс Микола Миклуха-Маклай на Чернігівщині. По закінченні гімназії в м. Чернігові він вступає до університету в Петербурзі на природничий факультет й закінчує його з золотою медаллю. За блискучі успіхи його залишають в університеті для підготовки до наукової діяльности майбутньої професури. Через два роки Миклуху-Маклая за визначну успішність в науковій роботі відряджають закордон до найвидатніших вчених Европи. За час відрядження Миклуха-Маклай перебував у лябораторіях видатних вчених Франції, а згодом потрапив до одного з найвидатніших зоологів, кінця 19 віку проф. Ернета Гекеля, який працював тоді в університеті м. Єни в Німеччині.

З великим захопленням вивчає Миклуха-Маклай зразки фави морів та океанів, що переховувались в музеї згаданого університету. Через деякий час він довідався від Є. Гекеля, що для остаточної обробки прибережної фавни Червоного моря в музеї університету відсутні матеріяли з усього арабського побережжя й особливо з району м. Мекки, бо араби, як релігійні фанатики-магометани, не допускають чужинців для збору матеріялів й особливо до їх священного міста Мекки.

3. Миклуха-Маклай вивчає Арабію як ніхто перед ним.

Бажаючи довести свою наукову працю до кінця, а також дослідити й зібрати наукові матеріяли в необстеженому ще вченими Европи морі, Миклуха-Маклай з усією завзятістю вивчає арабську мову й удосконалює її так що його мова нічим не відрізнялась від мови туземця-араба. До того ж Миклуха-Маклай, був брунет, виглядом схожий на араба, він цілком уподібнювався до них. Опанувавши мову, Миклуха їде до Арабії й висаджується в одному з доступних для европейців портів Арабського півострова й, ризикуючи життям, одинаком, переодягнений в арабське вбрання, мандрує по побережжі, де вивчає й збирає необхідні матеріяли з фавни й фльори Червоного моря. Миклуха-Маклай вперше подав опис арабського побережжя Червоного моря. Перебуваючи серед арабського населення, Миклуха-Маклай помітив, що культура, побут та економіка цього народу мало відома для европейців. Він захоплюється етнографією, й самотнім мандрує по Арабії.

/Продовж. на наст. стор/.

ВІДВАЖНИЙ ДОСЛІДНИК /Продовження/.

Відвага, а особливо любов до пізнання невідомого спонукує Миклуху-Маклая відвідати найтаємніші закутки Арабії й заходити навіть у магометанські храми, куди чужинцям забороняється входити під загрозою смертної кари. Наслідком відважної подорожі Миклухи-Маклая видає свої твори з фавни й етнографії Арабії, що ставить його в ряди визначних мандрівників-дослідників.

4. Подорож до Ґвінеї.

Але Миклуха-Маклай не обмежується подорожжю до Арабії. Його цікавлять зовсім невідомі праліси, невідомі люди, що живуть у тих пралісах на острових Малайського архіпелагу. В скорому часі на одному військовому кораблі, що відходив з Петербурґу до Порт-Артура, Миклуха-Маклай їде на острів Нова Ґвінея. По дорозі він бере собі за слугу одного папуаса, й весною в дев'яностих роках висаджується на східному березі Нової Ґвінеї, в невеличкій затоці, що й дотепер має назву Миклухи-Маклая. В цій місцевості ще й до теперішнього часу живуть тільки туземці-первісні племена. Матрос військового корабля допомогли йому побудувати невеличку метеорологічну станцію, після чого залишили його самітного на острові.

/Продовження буде/.

-ooooOoooo-

Пл.уч. В.Юний

МИ УКРАЇНСЬКІ ЮНАКИ.

Ми українські юнаки
Діти чарівної краси
Нащадки славних лицарів
Не сплямимо чести прадідів.

Праця, труд і негоди
Це для нас не перешкоди
Бо ми сини степів
Закурені подувом рідних вітрів.

серед бурхливого життя на чужині
Ми працюємо на користь і славу
-батьківщині.
Щоб знедолена наша Мать
Могла у слушний час з руїни встати
Ми віримо й живемо в надії
Що скоро сповняться наші мрії
Тоді заграє гордо наш юнацький
-гимн
На вільних українських землях!

Вижний Осип.

ВАМ ПОВІЗНО БУТИ ВІДОМИМ, ЩО...

...промір сонця є приблизно в 100 разів більший, як нашої дорогої землі, тобто виносить 390.000 км;

...віддаль від нас до сонця є 149.450000 км., тобто 11.730 промірів землі або 108 промірів сонця.

Довкола пластового світу:

ПЛАСТОВЕ ЖИТТЯ НА ФРАЙМАНІ.

На Фрайманї пластове життя тече своїм звичайним руслом.

Фрайманська станиця,тепер бездомна:з її домівки зроблено готель,в якому живуть трупи/не від слова "труп",а "трупа"/Блавацького,ульмівські,та інші,що мають щойно приїхати.Волею-неволею фрайманці ведуть тепер працю у терені.Дня 1.4.ц.р.22-гий курінь юначок влаштував Шевченківську академію.Академія вийшла /на диво!/досить показно.У програмі були дві інсценізації /м.ін."Тополя"/у яких фрайманські "Мавки"блиснули своїми драматичними талантами,та інші пописи,як:деклямації,співи і т.п.

Гурток "Вовк"живе своїм традиційним "вовчим"життям.В середині бурхливо,назовні спокійно.На відкриття тижня української культури,а саме на виставці українського образотворчого мистецтва на"Прінцрегентенстрасе"гурток брав активну участь,як пластова одиниця для впорядницької праці/крісла носили!/.На вистару до Гамбурга й Ашафенбургу гурток вислав дві свої найкращі газетки.

Подав:Г.О.

Підготовчий курінь юнаків ім.кн.Володимира Великого в Авгсбурзі розпочав працю в"терені",а саме:упорядковує пластову площу та гурткові й курінну емблеми.

Подав:І.М.

Як подає "Еаст Еуропа" в своєму числі від 15 квітня Організація Світового Пласту одержала з Угорщини повідомлення,що угорські пластуни приєдналися до організації "Юних Піонірів"і виходять з Міжнародньої Організації Пласту.

"Українські Вісті".

Як подає"Дас юнге Ворт" в Польщі останнім часом сильно утруднилась праця польського "Юнацького Католицького Обєднання".В коротці долучилося до попередньо утвореного юнацького бльоку "Хліборобської Молоді"-Віці тасоціялістичної молоді-ТУР,слабе обєднання демократичної молоді.Окремо від цього бльоку стоять ще католицька молодь і Пласт.

На Пласт загзято тепер нападають,ціла низка його активних провідників є поарештована.Заразом уряд заборонив "Католицькому Обєднанню Молоді" плекати спорт та фізкультуру.

К У Т О К Ф І Л Я Т Е Л І С Т А :

Дещо з історії значків.

Було це 6.травня 1840р.,коли в Англії через Ровлянда Гілля були заведені перші значки для франкатури почтових пересилок.Їх введення було великою історичною дією і ці малі чудні карточки були найкращим засобом для зреалізування думки про створення світового почтового союзу.Ніколи не було б можна так скоро в цій справі поступати вперед,якщо б не було створено значків,які зліквідували всі труднощі.Нові значки скоро втішались великою улюбленістю серед публики і мали величезний збут.Це й була властива причина,що цією новістю зацікавились також країни европейського континенту.Так Швайцарія вже 2.березня 1843р.видала перші значки,Баварія, як перша з поміж німецьких країн,1.листопада 1849р.

Перші ці значки ще не наклеювали.Перші значки до наклеєння винайшов Джемс Черльмерс,нар.2.2.1782р.в Ерброті-Шотляндія,помер 26.7.1853р.в Данді.Він був власником видавництва і друкарні в Данді.Вже 1834р.робив він проби значків до наклеєння в своїй друкарні.

Протягом перших 10 років було видано:

1840р. - 2 значки	1845р. - 5 значків
1841р. - 2 значки	1846р. - 1 значок
1842р. - 0 значків	1847р. - 6 значків
1843р. - 9 значків	1848р. - 4 значки
1844р. - 3 значки	1849р. -12 значків

ЯК МАЮ ЗБИРАТИ - ЩО МАЮ ЗБИРАТИ

Від самого початку треба призвичаїтись,ніколи не брати значка пальцями,бо крім зімнення і посмаровання шкодить це зубкам значків.Для держання значка служить пинсетта-приладдя філятеліста при праці.Немиті значки з рештками клею або паперу треба покласти до літної води до миття.По деякім часі всі ці залишки самі відчепляться від значка.Тоді вибрати значок з води і вложити між бібулу до книжки.По декількох днях значки є придатні до збирання і вклеєння до альбома.Вклеювати значки до альбома специяльними смужками паперу-по нім.Клебефальц.

Філятелісти,що збирають нештемпльовані значки,не повинні їх наклеювати.Для цього є специяльні альбоми,в які значки не вклеюють,а запихають за смужки прозорого паперу.Цей спосіб збирання має ту вигоду,що значки є рухомі під кожним оглядом.

Що маю збирати-питання,висловлене майже кожним початкуючим і при сьогоднішній великій кількости видань легко зрозуміле.Кожний початківець малий чи великий,повинен спершу запізнатись із загальними поняттями філятелістики,повинен шукати тих у виданнях всіх країн земної кулі вміщених культурних вартостей і так засвоїти початкові поняття філятелістики. Спершу можна збирати значки цілого світу.Цілковито не конечним є збирати відразу повні серії,навпаки,якраз придбання поодиноких значків,чи через купленя чи заміну,їх простудіювання,заохочує до дальшого збирання і доповнення бракуючих значків.Так повстане з "клейника" збирач,а із збирача-філятеліст.

Далі буде.

Н О В І В И Д А Н Н Я .

Німеччина.Числа за Міхельом.

1948р.Видання Контрольної Ради.Доповнення і зміна красок.

с.Гз 14,Вз Німецька почта.

1138. 10 Пф жовто-зелений,сівач.
1140. 15 Пф темно-бронзовий,садівник.
1145. 30 Пф оранжево-червоний,робітник.
1147. 50 Пф віолетно-синій,муляр і жнець.
1149. 60 Пф кармено-бронзовий,робітник.

Райнляд-Пфальц.

1948.Картини.Доповнення.с.

9. 30 Пф фіолетно-карменовий,Йоганнес Ґутенберґ.
10. 50 Пф ультрамарин,собор в Майнці.

Уклав Любко Вовк.

Пластун в терені:

ЯК РОБИТИ СХЕМКУ?

Підчас мандрівок, маршів чи теренових гор або при підготові до них нераз зайде потреба зробити схемку/нарис, шкіц/.

Схемкою називаємо рисунок частини терену, зроблений в поменшенні в терені або відрисований з карти.

Схемка з карти.

Вона може бути побільшена або поменшена. В першу чергу слід вибрати мірило/поділку, маштаб/для схемки та обчислити відношення до мірила на карті, з якої робимо схемку. На схемці подати також мірило і в кроках.

Прим.: Мірило на карті: 1:1000000, себто 1см.-1км.
Мірило на схемці: 1:25000, себто 1см.-250м.

А лінійне мірило схемки буде виглядати так:

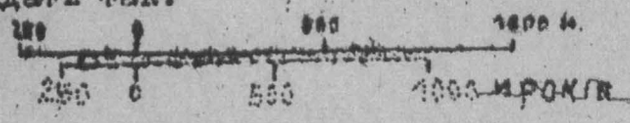

На карті відзначити частину терену, що має бути відрисована та врисувати на ній квадратну сітку. На папері призначеному на схемку врисувати також квадратну сітку в такому побільшені чи зменшенні у відношенні до сітки на карті, наскільки Ви хочете побільшити чи зменьшити мірило карти/в нашому випадку збільшити 4 рази/. Тоді слід уложити схемку до сторін світа/зорієнтувати/, себто укласти її так, щоб прямі квадратної сітки на карті і на схемці були рівнобіжні до себе та зазначити північ так, як вказує карта.

А тепер можна врисовувати в схемку зазначені подробиці з карти. Коли таку схемку знятту з карти доповнимо опісля в терені, то вона матиме більшу вартість ніж сама карта.

Однак ця праця вимагає досить великої точности та доброго знання топографічних знаків.

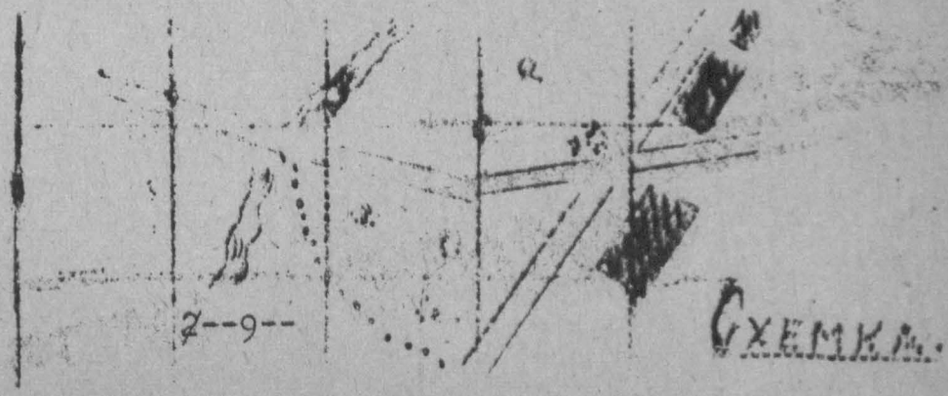

Пл.уч.Лисняк Роман.

Наші ідейні основи.

Тримаючись так незаперечної формули:"Хто не знає мети-той не може найти дороги",ми,українські пластуни,еліта молоді мусимо найтямету,яку ставимо перед собою у нашій праці,розглянути до найдрібнішої частинки,до того своєрідного атома,а може ще меншої.Та не тільки розглянути,але й глибоко-глибоко зрозуміти,засвоїти її,усвідомити.І ах тоді можемо сміло рушити до неї.Розглянемо другу частину першого головного обов'язку пластуна ".....вірний Україні".
Ми будемо розглядати її під нашим,суто національним,кутом бачення.Пластун є вірний Україні,тобто ставить добро її понад іншими справами,а в першу чергу понад власним добромі у своїх вчинках керується тим принципом.Ми мусимо стати українськими патріотами.І тут виникає питання:Що таке патріотизм?Є два роди патріотизму:провінційний та державний.Провінційний патріотизм-це призвичаєння до специфічних умов.Нас цього роду патріотизм не буде тепер цікавити,він є основним елементом традиції.Розглянемо значення державного патріотизму.Державний патріотизм-це вираження вірності та любови до Батьківщини через працю-змагання,невсипущу боротьбу за її добро та,коли потрібно,через самопожертву життя.Нас буде цікавити,як маємо його осягнути,щоб стати дійсними патріотами і тим самим здібними до пропагування,просвоєння його серед решти молоді.Можна відповісти,що сповнюючи пластові обов'язки і закони ми є ними.Але це буде аналогічне,бо ми власне шукаємо того зрозуміння пластових обов'зків.По-перше ми мусимо пізнати свою Батьківщину,пізнати нашу історію,зрозуміти її,щоб на підставі її вміло вести боротьбу за найвищий ідеал-визволення Нації.По-друге,ми мусимо з певним ентузіязмом виконувати всі свої обов'язки.І ах тоді ми будемо готові до так відповідальної почесної праці.Час не стоїть.До діла!А Ти нам Боже допоможи!

Від Редакції:Повища стаття є одною з частин реферату під тою самою назвою і є подана в скороченню самого автора.

"Наперто працюй і тільки тоді неможливе стане можливим!"

x X x

Ватра курінних.

Перед нами палає ватра курінних.Подібно,як кожна пластова ватра,вона має викликати у нас позитивні почування,думки і постанови,що з ними ви приїдете до ваших пластових частин до нової праці.

Хай ця ватра горить під потрійним кличем, -
пластун на чужині - це посол української справи,
курінний - це найкращий пластун у своїй частині,
виховна праця в Пласті - це підготова дообов'язок служби Батьківщині.

x x x

Довкруги нас чужі ліси і чужі гори.За нами простягається далеко таємна чужина.Може небавом наші шляхи промірять далекі,незнані нам чужі простори.Але чужина це не є наша мета.Це рамка,що в них маємо вкласти наш рідний український зміст пластовою працею.Розумним словом і пластовою поведінкою маємо з'єднати чужинців до прихильности і помочі до визвольних змагань українського народу.

З однодніївки 1.вишкільного курсу курінних УПШ в Міттенвальді.

ЗАПОВІДІ ПЛАСТУНІВ.

1.Не жди від інших нічого,але давай іншим,що можеш.

2.Живи для Батьківщини і ближніх.

3.Будь лицарем,оборонцем слабих і поборником доброго діла.

4.Дбай про тіло і душу,збагачуй розум.

5.Хай сильна твоя воля буде,як тятива лука,туго нап,ята.

6.Наслідуй Св.Юрія-опікуна пластунів.

7.Нехай перша твоя думка буде про других,а щойно друга про себе.

8.Рости вгору,як могутній дуб,а не стелись по землі,як плакуча верба.

9.Завтра будь ліпшим,як ти є сьогодні чи був ти вчора.

10.Носи Бога в серці і не забувай клич:"Будь готов."

---oooOooo---

Е.Міллер

ВЕЛИКА ДУША

Приблизно перед десятьма роками відвідав я одну мистецьку виставку в Мюнхені.В одній з багатьох саль були виставлені пластики людей.А особливо вирізнялися дві речі вилиті з криці,що прикували мою увагу своїм внутрішним протевенством.Одна показувала дві мужеські постаті в монументальній поставі з сильними членами,нап,ятими мускулами і,як на землі викуваною силою.Друга річ показувала тільки одного чоловіка,рівного в поставі,яка помимо виробленої тілесної сили була легка та звинна в навединих рухах,немовби вона могла перемогти тягар землі,при тім перенята шляхетністю людства.Я розважався з багатьма іншими відвідувачами і був радий в більшості відкривати склонність до відчуття краси поодиноких одушевлених постатей.

Людина є "мандрівник між обома світами",як нам каже Вальтер Флекс у першій світовій війні.Тому ми любимо красу землі і її плоди,але крім того ми шукаємо в ній одушевлення,яке підносить нас з землі до зорів.По таких многих потрясаючих досвідах ми стали недовірчиві супроти земної краси і чекаємо більше,як будь коли на ту звільняючу силу,яка має виростити з людської душі.

Я хочу розповісти про одну людину,що в своїй зовнішній поставі є непоказна,а на перший погляд може й страшна,про людину яка мимо того посідає таку непереможну внутрішню красу,що нарід її-триста міліонів людей-назвав її в глибокій пошані"Магатма" ц.з."Велика Душа".Послухаймо,що писав про нього 18.3.1922 року Ромаян Роллянд:"Спокійні темні очі,нужден-

/Продовж.на нас.ст/

ВЕЛИКА ДУША /Продовження/.

не тіло, худе обличчя і далеко відстаючі вуха. Він носить білу шапку, закутується в грубе сукно та ходить босо. Живеться він рисом і фруктами та п,є тільки воду. Він спить на голій землі, і то дуже мало, бо в більшій части працює без перерви. Ніщо іншого так не впливає на людину при першій зустрічі з ним, як вираз його терпеливості та любови. Пеарсон, який зустрівся з ним 1913-го року в південній Африці мусів думати про Франца фон Асісі. Він є цілком, як дитина: лагідний, ввічливий в одвертості супроти його противника. Він виглядає із зовні скромно і є совісний в такій мірі, що часто здається нерішимий, немов би хотів сказати: "Я можу помилятися". Він ніколи не скриває свої помилки, не заключує жадних компромісів, незнає ніякої дипломатії... Велика кількість тих, які його обожнюють, роблять його у власній уяві хворим. Він почувається добре тільки в меншевартості і щасливим на самоті, де тихцем прислухається внутрішнім голосам, які він мусить наслідувати... Так виглядає чоловік, який пробудив 300 міліонів людей і в історії людської політики виявив найбільший душевний рух останніх двох століть. Його власне ім,я звучить: Маганда Карамханд Ганді..."

І нагло страшна вістка: Магатма Ганді забитий маленькою мордерською кулею. Питаємо: чи Велика Душа стала мертвою? Ні, вона жиє в його народі, вона жиє в цілому людству і вона буде жити!

Е.Міллер. /Перек.Р.М./.

Д-р Олена М-ка.

КОРИСТУВАННЯ СОНЦЕМ.

Сонце наше здоров,я-сонце наш ворог, коли невміло користуватися ним. Тепер літо, багато сонця та повітря: треба уміти скористати з нього. Дамо короткі поради з цього приводу.

Не кваптеся одержати смагу /загар/ шкіри. Почорніння шкіри це є захист нашого організму від занадто великого впливу сонця. Сонце має корисне ультрафіялкове проміння, але його треба розумно використати. Починати сонячні купелі треба з 5-10 хвилин /брюнети з 10 хв., а бльондини з 5хв./ на кожен бік тіла. За цей час тіло почорніє. Після цього зробіть перерву, поки смага зійде, бо через темну шкіру корисне проміння не впливає, а перебування на сонці виснажує організм. Люди, які з початку весни поспішають придбати смагу шкіри, роблять собі шкоду бо вони ніби одягають кожух на себе, який не дає змоги використати ультра-фіялкове проміння. Це велика шкода для рр-ганізму. На доказ наведемо факт, що негри, які мають чорну шкіру, найбільш з усіх народів хворіють на туберкульозу.

Користуватись сонцем треба від 9 до 11 години ранку і від 5 до 7 вечора. Від 11 до 5 год. дня падає /сторчове/ інфра-червоне проміння /теплове/, яке стомлює серце та шкідливо впливає на нервову систему.

Особи, які мають захворювання легень або серця, можуть приймати сонячні купелі лише за дозволом лікаря. Хворі на розлад нервової системи /неврасталія, гістерія та інші/ - можуть користуватись сонцем лише в тіні /розсіяна сонячна іраціяція/, де вони також одержать смагу шкіри та матимуть вплив корисного сонця.

-----oooooOooooo-----

Куток розваги:

РОЗГАДКА КРОСВОРДУ Ч.1.

Подаємо їх в такому порядку, в якому вони були розміщені. Поземно: Лена, Перу, зір, арс, овес, Асма, Рен, ода, Рим, Олександер / Т/ісовський /, ні, Корея, радар, Гомер, парії, ранок, млаво, О/б/єднані / М/ютці /, І/ван / С/улима /, вус, кат, ІРО, Ерік, Ірак, ніч, Іра, воли, хіна. Доземно: Свен, ніс, ар, па, ера, РССР, корок, Памір, вето, ад, Оля, акр, Перекоп, Роман, Мина, Мавайло, Дарка, Ровел, Амур, К/омітет / У/країнців / К/анади /, мат, віра, осока, сіно, ас, Іран, кіл, Ірі.

Сміх то здоров'я:

ГУМОР ТА САТИРА.

1.ДОБРА ЗАМІНА:
Одного дня на дошці оголошень в Міттенвальдського Коша чи пак Станиці появилась цікава оповістка Курінної Команди куріня юначок такого змісту: "Міняємо юначок по 18-ть років на три новачки по 6 років за кожну".
2.Виглядає:
-Ти знаєш,але вона виглядає?!
- ???
-Як місячкнько в карикатурі ЕКА.
3.ПЛАСТОВА ЗАРАДНІСТЬ:
Перший гурток "Вовк" в Авгсбурзі постановив у зв'язку з грошевою реформою у совітській окупаційній зоні виплачувати своїм членам по 1 ДМ місячно,щоб вони могли заплатити вкладки.
4.КОРОТКО:
В Берхтесгадені появилася пошесть на.....пластові проби.
Як нас повідомляють з Діллінген,тутешній станичний Скм.Др.Жуківський хотів поповнити самогубство через утоплення,але через ще досить холодну воду в Дунаю відклав реченець на неозначений час.
З вірогідних джерел довідуємось,що курінь юначок ім.кн.Ольги в Авгсбурзі плянує на 15-ого липня спільну прогульку з курінем юнаків ім.кн.В.Великого до...Дідорфу.Про плян її з"виховної "сторінки ще не можемо писати.
Стінгазета "Голос Пластунки",що її видає гурток "Змійка",немаючи про що писати,ляпає небилиці і дурниці.За згадку в тій же газеті складаємо щиру подяку її редакторкам Л.О.і С.О.

x X x

ТЕАТР,ФІЛЬМ,РАДІО:
В Швайцарії є тепер 380 фільмових театрів,а перед війною їх було 340. Отже число їх за цей час зросло на 40.
В США випустять в цьому році 500 нових фільмів.Це число є на 40 більше, як в році 1947.Натомість англійські продуценти випустять тільки 34 нові фільми.
Данія заплянувала накрутити в цьому році 15 нових фільмів.Вона має приблизно 300 фільмових театрів.

x X x

СВІТОВИЙ ГОДИННИК.

Европа має три часи,що різняться між собою на годину:Східньо-европейський час,середньо-европейський і західньо-европейський.
Східньо-европейський час:Фінляндія,Литва,Латвія,Естонія,Европейська Росія,Білорусія,Україна,Румунія,Болгарія і Греція.
Середньо-европейський час:Норвегія,Швеція,Данія,Німеччина,Польща,Чехо-Словаччина,Угорщина,Югославія,Альбанія і Італія.
Західньо-европейський час:Великобританія,Ірляндія,Бельгія,Голяндія,Люксембург,Франція,Еспанія і Португалія.
Америка має п'ять часів,що різняться між собою на годину:Атлянтійський, східній,центральний,гірський та тихоокеанський часи.

x x x X x x x

Від Редакції:З технічних причин не можемо в цім числі друкувати продовження оповідання "В боротьбі за південний бігун".Продовження його буде вміщене в наступному числі нашого журналу.Просимо вибачення та зрозуміння у Шановних Читачів.

Скоб.

"Трембіта"-юнацький пластовий журнал.Видає курінь юнаків ім.кн.В.Великого в Авгсбурзі.Число 2-3,червень-липень 1948.Редагує Колегія.Тираж 300 прим.Адреса:Авгсбург,Сомме-Касерне,Бл.3.,кім.64.Ціна числа 0.20 ДМ.